

Интердисциплинарне постдипломске студије, ГРУПА ЗА ВИШЕМЕДИЈСКУ УМЕТНОСТ,
Косанчићев венац 29, Тел: 2626 64

ИЗВЕШТАЈ КОМИСИЈЕ ЗА ОЦЕНУ И ОДБРАНУ ДОКТОРСКОГ УМЕТНИЧКОГ ПРОЈЕКТА

Веће интердисциплинарних докторских студија Универзитета уметности у Београду, на седници одржаној 15. јуна 2017. године, донело је одлуку о формирању комисије за оцену и одбрану докторског уметничког пројекта кандидата МИЛОРАДА ЂОКИЋА, студента Групе за Вишемедијску уметност, под насловом:

„ЈОШ ЈЕДАН ПРОЗОР У БАЗЕНУ“ – ПРОШИРЕНА ВИДЕО ИНСТАЛАЦИЈА

На основу увида у реализован уметнички део пројекта и поднети писани материјал, комисија у саставу:

др Александра Дулић, ванредни професор Универзитета Британске Колумбије
ментор

мр Бранимир Карановић, професор емеритус ФПУ

др Никола Шуица, редовни професор ФЛУ

др ум. Јулијана Протић, доцент ФПУ

др ум. Иван Правдић, ванредни професор АУНС
коментор

закључила је да кандидат може да приступи одбрани свог докторског уметничког пројекта.

БИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

Милорад Ђокић је рођен 1974. У Београду.

Дипломирао је општу књижевност и теорију књижевности на Филолошком Факултету у Београду 2009, филмску режију на Академији уметности у Београду 2008. и Мајсторске класе уметности 2004. Филмски је редитељ, фотограф, филолог и вишемедијски уметник. Аутор је, предавач и учесник бројних културно-уметничких манифестација, интермедијалних пројеката, радионица, ликовних колонија и филмских фестивала. Има основно музичко образовање и био је члан више хорова, а у уметничким пројектима, у пољу визуелних уметности и медија, сарађивао је са бројним институцијама културе у више општина града Београда, републике Србије, Аустрије, Хрватске, Словачке, Украјине, Русије и Канаде. Пише филмске, ликовне и књижевне критике за Културни додатак *Политике*, *Вечерњих новости* и *Нови филмограф*. Сарадник је Библиотеке града Београда и члан УФУС-а, Српског огранка ФИПРЕСЦИ, НУНС-а и Удружења музичара Цеза, Забавне и Рок Музике Србије.

Међу значајним учешћима на филмским фестивалима и мултимедијалним програмима, истиче се међународни фестивал *L'Europe autor de l'Europe*, са дугометражним документарним филмом *The hidden artist*, у Паризу 2013, као и међународни фестивал документарног филма *Белдокс*, са истим филмом, у Београду 2012. На међународном фестивалу једноминутних филмова у Пожеги (Хрватска) 2014. ушао је у *top ten* са филмом *The last minute of dance*, у независној продукцији. Као визуелни уметник у резиденцијалном боравку (*Artist in residence*) у Бечу 2010, учествује на интермедијалном програму *KulturKontakt-a*, као двадесет и четврти уметник из Србије. На међународном фестивалу *Златни витез* у Москви 2000, учествује са средњеметражним филмом *Кротка* (16 mm), у продукцији ФРЗ, Београд.

Међу одабраним изложбама и мултимедијалним пројектима, на којима је ауторски учествовао и руководио, истичу се: самостална изложба фотографија *Луча и мед*, Центра за културни развој Београда, 2010, мултимедијална изложба *Alienated Realities*, у галерији ArtPoint, у Бечу (Аустрија) 2010, Фото-есеј *Forgotten tracks*, у галерији Универзитета Британске Колумбије, у Келоуни (Канада) 2011, вишемедијска поставка, у галерији Озон у Београду 2012, филмска презентација и ликовна изложба у оквиру уметничке колоније *Лука у срцу*, у галерији СКД Просвјета, у Удбини (Хрватска) 2013, интернационална колективна изложба ликовних радова у дворцу Мојмировце, у Нитри (Словачка) 2013.

У периоду од 2007. до 2016. био је ангажован као председник и члан жирија више филмских и позоришних фестивала у земљи и у иностранству, као и руководилац и уредник уметничких мултимедијалних радионица у Центарима за културу општина Младеновац, Сопот, Лазаревац, Гроцка и Раковица.

Живи и ради у Београду.

ДЕТАЉНА АНАЛИЗА ДОКТОРСКОГ УМЕТНИЧКОГ ПРОЈЕКТА

Докторски уметнички пројекат Милорада Ђокића сачињавају праксе, студије и анализе знања и вештина у више научних и културно-уметничких области (филм, фотографија, видео инсталација, музика, филозофија, амбијентална естетика, феноменологија, дигитална и видео уметност), показујући интердисциплинаран приступ како у писању тезе, тако и у практичном раду. Везујући теоријска знања и стварање вишемедијског уметничког дела, аутор примењује “хибридни” метод рада, спајајући квалитативне (визуелно-антрополошке) методе рада са феноменолошким приступом кроз емпиријски метод, удружујући сазнајне поступке научно-уметничких пракси са техничко-извођачким искуством у остварење уметничког, кроз више медијских јединица.

У медијском смислу, кандидат Милорад Ђокић је поставио јасне смернице и остварио препознатљива вишемедијска решења у реализацији амбијенталне (проширене) видео инсталације, која у својој презентацији укључује централни видео рад пројектован на велико платно, пратеће видео радове на мањим екранима, као и фотографије (фото-принт). Интегрисану у централни видео рад, звучну кулису амбијенталног простора чини синтеза музичке композиције „Erbarme dich, mein Gott“, алт арије Ј.С. Баха коју је аутор подвргнуо деликатним софтверским интервенцијама, процесорима за модулацију звука, монтажно усклађену са интегрисаним амбијенталним звучним изворима. Ова матрица главног видео рада представља вишеслојну интегрисану аудио форму која се паралелно сапоставља са визуелном целином видеа и целокупне поставке, градећи поетско, у оригиналном облику лирски интонирано дело.

У контексту амбијенталне уметности, обogaћен вишеслојним интерпретативним могућностима, “Још један прозор у базену” представља проширену видео инсталацију у оквиру које рецепијенти бивају увучени у посебну атмосферу симултаног праћења интегралних визуелних целина, широког асоцијативног спектра. Базен као симулакрум слободе у ауторовој презентацији, представљен је у пољу електронских (видео и фотографских) слика, уводећи посетиоца у онеобичени, „посвећени“ простор.

Практични део пројекта

Кандидат је развио поставку докторске изложбе која се састоји од видео рада *Another window in the pool* (у трајању од 8,30 минута, у неограниченом понављању) пројектованог на велико платно кино-сале, и видео инсталација у виду екранских пројекција на којој се емитују видео и

фотографски снимци пројекта. Они свеукупно активирају поједине пунктуме сале, претварајући синематски амбијент у интерактивни догађај, који покреће пасивну рецепцију публике, синхронизованим збивањем у оквиру постављене медијске синтезе. Ова интермедијална презентација повезује простор, светлост, звук, слику, објекат у свеукупну аудио-визуелну инсталацију. Садржај покретних и звучних слика које се емитују на главној видео пројекцији, линеарног је и успињућег карактера, сачињеног од интегрисаних видео, фото и аудио материјала који се функционално комплетирају у готово филмски режирану наративну, која има растуће, кулминативно дејство. Може се рећи да је аутор главни видео рад осмислио и реализовао и као облик експерименталног филма, кратког метра.

Звучни медиј такође је линеаран, јер је у основи звучне матрице интегрисана, компјутерски модулисана, Бахова композиција, која је у карактеру барокне музичке структуре успињућа, а у синтези са прикљученим звучним изворима (жамор, шум, какофонија, звуци јавног базена), свеукупном простору поставке пружа метафизички, готово мистички квалитет дејствености.

Визуелне наративе у оквиру видео пројекција и изложених фотографија сачињавају претежно водени амбијент базена, фрагменти тела пливача (доведеног до апстрактивизације визуелних решења), амбијент око базена са доминирајућим наративима зида, плочица, решетки прозорске конструкције, ентеријер и екстеријер, као и недодирљиви простор врта и неба, који симболички антиципирају слободу и недодирљиве димензије трансцендентног. Сви упослени наративи имају јасна симболичка, метафоричка и архетипска значења, одражавајући конкретне визибилитете религијског, митског и космогонијског, а који је у блиској дијалектици са ауторима на које кандидат, постмодерним преокупацијама, скривеним порукама и дискретним цитатима, упућује (остварена референтна дела Андреја Тарковског, Била Вајоле, Дејвида Хокнија и других).

Писани део пројекта

Студиозним истраживањем идеја, концепата и поетика, као и формалних и структуралних аспеката, метода, анализа, процеса и резултата „Још једног прозора у базену“, Милорад Ђокић је успешно представио и темељно елаборирао интердисциплинарни уметнички пројекат, приступајући специфичном разумевању конкретних мотивских, медијских, естетских, концептуалних и других својстава дела, као и контекста у које га смешта. Кандидат је посебну пажњу посветио документацији, вишедисциплинарној анализи и студиозном истраживању у коме се међу многим ауторима, највише ослања и позива на идеје Андреја Тарковског, Мартина Хајдегера, Михаела Епштејна, Жан Лик Нансија, Христа Јанараса, Ернста Бенца, Ивана Фохта и других.

Поред уводних и закључних разматрања, исцрпне литературе, бројних илустрација и графичких експликација, Милорад Ђокић је свој теоријски рад организовао у три основне и више подцелина, у оквиру којих анализира поједине феномене, студије случаја и различите аспекте дела. У „Поетичком и теоријском оквиру“ објашњава функцију проширене видео инсталације, филозофски преиспитујући онтолошке претпоставке о слободи, разматрањем метафоре базена и људског тела, које смешта у нови преобликовани контекст, истичући поменуте ауторе као референце модерне и постмодерне уметности. Поетичком, методолошком, као и аналитичком оквиру приступа из угла различитих теоријских и филозофских аспеката, који укључују теолошко-антрополошки приступ семантици рада, кроз филмологију, теорију форме имедија, музикологију, као и ликовну и амбијенталну естетику. У „Методолошким разматрањима“, демонстрира бројне тактике, процедуре, генезу и поступке којима се и аналитички и синтетички користи у реализовању рада, стављајући акценат на интегралну (вишеслојну) слику и вишемедијско структурисање дела. У трећем поглављу „Анализа практичног рада“, кандидат излаже дијаграмске и графичке приказе концепата пројекта, анализирајући наративе и функцију антиномија у делу, остављајући простора и за интермедијске аспекте и структуре. Широким спектром рефлексија, посебну пажњу скреће на компаративна естетичка и семиотичка сагледавања, обухватајући, на крају, и амбијентални контекст и форму у којој се дело презентује пред публиком.

ОЦЕНА ОСТВАРЕНИХ РЕЗУЛТАТА

Рад Милорада Ђокића имао је за циљ да допринесе вишемедијском уметничком деловању, постављајући пред реципијента слојевито, остварено бројним вишенаративним интермедијским кореспонденцијама, интегрално дело. „Синтезијски, остварује амбијент уметничког дела који постаје један облик просторне визуелне поезије, синкретичка форма у којој свеукупни наративни склопови и међумедијске структуре поседују карактер успињања, одражавајући контекст измештања, иницијације, уплива, градиције, преображаја, обраћајући се тоталном сензоријуму посматрача.“ Доприносећи пуноћи израза идеје, осећања живота и уметникових интелектуалних и духовних запитаности, изборивши се за моћ уметничког, резултат ауторових настојања интегрише у себи могућност новог сагледавања свагдашњих питања и осећања (теме), као и допринос разумевању суштине проблема који доминирају савременом цивилизацијом.

На уметнички-сугестиван начин „Још један прозор у базену“ урбани амбијент галерије преобликује у мистификовани простор виртуелног догађања, кроз више медијских сапостављања, „синтетишући супротности наратива у складну целину. Поље базена, као прозора у надразумно, добија ново читање, као место екрана у коме простор слике израста у нову парадигму. Начин на који се базен (обездуховљени простор) преображава у сакрални простор пун тајних значења и

симбола, представља поље могућности за једну интерпретацију оригиналног уметничког доприноса.“ Следећи теорију и праксу постмодернизма, кандидат презентује чин деконструкције стварности од које полази (подвргавајући је означитељским операцијама преношења, измештања, испрекиданости, транспозиције, алегорије, аналогije и метафоре), како би образовао истински полифону аудио-визуелну структуру. Оваквим метаидентитетским операцијама, симулацијским и симулакрним у исти мах, изводи нас из поља онтичких вредности, утирући, не тек пуким мистификацијским онеобичењем, пут за дубље (онтолошко) сагледавање могућности преображаја (метаморфозис), како тела, тако и начина бивствовања човека као слободе.

На инвентиван и ефектан начин Милорад Ђокић остварује отворену комуникативну форму контемплативног карактера која искуство слободе поставља у средиште уметничког интересовања. Као дело видео сфере, „Још један прозор у базену“ доприноси оригиналној синтези медија видео и кинестетске пројекције са концептуалним поигравањем традиционалног и постмодерног, користећи се уметничким техникама (видео, фотографија, филм, музика, звук), примењујући у постпродукцији савремене дигиталне технологије (аудио и видео монтажу, обраду фотографских и звучних записа), а који се повезују у иновативну, интимистичку и дејствујућу целину.

Резултат уметничко-истраживачког пројекта је промишљено, оригинално ауторско дело, референтно и успостављено кроз сложен однос доживљаја искуства слободе као катарзе, као екстатичког индивидуалног доживљаја уметничког. Иако је презентација, одлуком аутора, изведена у кино сали, иста поседује двоструки квалитет, задржавајући карактер синематског простора у коме публика може да присуствује биоскопској пројекцији експерименталног видео филма, а са друге поседује и интерактивни карактер мултимедијалног излагачког амбијента у коме се реципијенти, могу упознати и са развијеним и обогаченим главним наративима (зид, базен, вода, тело, врт, небо) у различитим медијским констелацијама на видео екранима.

КРИТИЧКИ ОСВРТ РЕФЕРЕНТА

Свеукупним креативно-истраживачким интердисциплинарним радом „Још један прозор у базену“, кандидат остварује високи домет, приступајући ревносно, организовано, смерно и интуитивно, развивши његову комплексну структуру, успешно реализујући и аргументовано и креативно и сам пројекат и теоретски рад.

Користећи поступке визуелне антропологије, примењујући феноменолошки, хибридни, експериментални и емпиријски метод кроз истраживање и писање, студије и анализе знања и пракси, акумулираних кроз различите уметничке дисциплине (фотографија, видео сфера, филм,

амбијентална инсталација, мултимедијална уметност), Милорад Ђокић систематски и доследно спроводи идеју пројекта, стилски и концизно, остварујући конзистентно и референтно дело савремене уметничке праксе, преиспитујући његова полазишта, сфере, смисао теме, контекстуалност и дејство на реципијента.

Остварен као проширена видео инсталација, кроз главни и пратећи (сегментарни) презентован материјал, „Још један прозор у базену“ укључује готово сва чула у рецепцију дела, као интегрисаних вишенаративних целина, омогућујући вишеструко-слојевиту комуникацију публике са делом (визуелно-звучним простором), процесуално-отвореним за разумевање његовог смисла. Однос перцепције публике са конотативним и денотативним линијама које чине кохерентност оригиналног и аутентичног поетичког рукописа, бива надограђен међупрожимањима више интегрисаних визуелних целина симултаним догађањем. Презентација би била још успешнија, да су услови омогућавали више пројекција великог формата. Пропратни видео радови били би ефектнији и упечатљивији, да је изложбени простор омогућавао више пројектора, што би допринело јачем визуелном и просторном утиску.

ЗАКЉУЧАК КОМИСИЈЕ

Кандидат Милорад Ђокић је у докторском уметничком пројекту „Још један прозор у базену – проширена видео инсталација“ представио високо квалитетан синтезијски рад савремене, концептуално-поетске форме, преиспитујући однос између интерпретације и рецепције уметничког дела, који се поставља пред публику као вишеслојна визибилна структура. Прелама се, и разумева кроз истраживање теме искуства слободе, представљајући њену квалификацију у симболичко-метафоричкој генези базена као мотива. Перцепција поетског арсенала, како од стране реципијента, тако и код аутора, који се ауторефлексивно представља и идентификује, бива превазиђена оствареном катарзом, екстатичним и дубоким емотивним доживљајима.

Своја вишеструка знања и таленте, како литерарно-есејистичке, тако и филмско-редитељске, лирско-поетске, визуелно-наративне и синтезијско-структуралне, кандидат је још више унапредио у току рада на уметничком докторском пројекту, истражујући дубински и онтолошке и личне спознаје до којих долази и обједињује у ументичко дело, успостављајући дијалог између визуелне поетске традиције и савремене технологије у нови квалитет естетског и постмодернистичког. Свеукупно интердисциплинарно истраживање, проучавање и креирање, уз рефлексије на друге савременике, и сопствена дела, аутор је успешно представио и документовао у писаном делу рада.

Имајући све наведено у виду, комисија предлаже Већу Универзитета уметности да кандидату Милораду Ђокићу одобри одбрану докторског уметничког пројекта “Још један прозор у базену – проширена видео инсталација”.

У Београду, 03. 07. 2017.

др Александра Дулић, ванредни професор Универзитета Британске Колумбије
ментор

мр Бранимир Карановић, професор емеритус ФПУ

др Никола Шуица, редовни професор ФЛУ

др ум. Јулијана Протић, доцент ФПУ

др ум. Иван Правдић, ванредни професор АУНС
коментор
